

Весна. І серце знову заспівало,
Любові і краси прийшла пора.
А десь в далекій 45 звучало:
«Все...війні кінець. УРА!».
І хоч загоїлась вже кожна рана,
Й Вітчизна береже своїх синів,
Та тільки в серці ветерана
Ще досі чути стогін тих років.
Коли чекала матір сина
Й свою тривогу і любов
Несла в молитві, щоб її дитина
Не пролила останню кров.
Коли листа писала крізь ридання
Дівчина тяжко, як я тільки уявляю
В листі тім біль й слова кохання:
«Тримайся милий, я чекаю.»
І жах війни приходить в снах,
Забути можна це навряд,
Коли у тебе на очах
Друга життя забрав снаряд.
Як же забути смерть дитини,
Яка зірвала з поля колосок,
Щоб вижити у ті лихі години,
Та лиш фашист натиснув на гачок.
Скільки загинуло їх досі невідомо,
Число те знає тільки рідна земля,
Але щороку кажемо свідомо:
«Вічна їм пам'ять, вічна хвала!»
65 років вже минуло
Роки без крові, без війни
Й життя героїв промайнуло,
Не всі дождались цієї весни.
Молю, нехай біди ніхто більше
не знає,
Свята Маріє благодаттю нас покрій,
Хай буде Царствіє Небесне тим,
кого немає,
І мир та спокій тим, хто ще живий!

С. ГУСЬКОВА, МЧ-07-1д

Будемо гідними цієї Дати

9 Травня 2010 року — 65 річниця Великої Перемоги, звільнення рідної землі від фашистських загарбників. З кожним роком тих, завдяки кому стала можливою ця перемога, залишається все менше. І все дорожчими і ціннішими є для молодого покоління спогади ветеранів про ті далекі дні, наповнені ратним трудом і перемогою. У ветеранській організації академії із учасників бойових дій у ВВВ зараз працює тільки один — професор Василь Степанович Гавриш. Ще троє — Сергій Олександрович Пупцев, Вальтер Янович Мартенсон і Михайло Григорович Томілов — на заслуженому відпочинку.

Тим, хто народився до 1932 року надано статус учасників ВВВ. Таких ветеранів в академії 44. Вони працювали в народному господарстві й наближали Перемогу. Для цілого покоління рятівників людства від фашизму Велика Перемога стала головною справою життя.

Є ще одна категорія тих, хто пам'ятає

ті буремні дні. Це Діти війни. Серед них професор Юрій Павлович Єгоров, архітектор за фахом. Тематика Великої вітчизняної війни присутня в багатьох його проектах. Традиційно до дати Дня Перемоги в академії проводяться зустрічі учасників Великої Вітчизняної війни зі студентами. Серед запрошених на ці зустрічі Герой Радянського Союзу Рубанов П.А.

Зустріч Юрія Павловича Єгорова зі студентами другого курсу будівельного факультету зацікавила присутніх і є прикладом патріотичного виховання молоді.

Таких зустрічей ветеранів у березні — травні 2010 року в академії буде багато.

Побажавши шановним ветеранам Великої вітчизняної війни міцного здоров'я, довголіття і порозуміння з молодим поколінням.

Голова Ради ветеранів ЗДІА
В. М. Яхненко

Про відзначення 65 річниці пам'ятних дат Великої Вітчизняної війни

Ми стоїмо на порозі 65-ї річниці Великої Перемоги, звільнення рідної землі від фашистських загарбників. У ці дні всі, хто так чи інакше причетний до війни, знову і знову переживають події того суворого часу й повертаються спогадами у свою юність.

З кожним роком тих, хто воював, залишається все менше й менше. Тому **2010 рік проголошений в Україні роком ветерана Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років.**

Саме вони заплатили за Велику Перемогу над фашизмом найдорожчою ціною — мільйонами людських втрат на фронті й в тилу, скаліченими долями фронтовиків та втратами здоров'я. Для цілого покоління рятівників людства

від фашизму Велика Перемога стала головною справою життя.

За наказом Міністерства освіти і науки України від 24.02.2009 р. № 166 "Про відзначення 65-ї річниці пам'ятних дат Великої Вітчизняної війни" в академії було розроблено та затверджено План заходів з відзначення річниці Перемоги на 2009-2010 рік (див. Офіційний сайт ЗДІА). Згідно з планом, у травні-червні цього року на нас чекають такі події:

- „Пам'ятні філософські читання: „Ми пам'ятаємо твій подвиг, солдате“ (виступи студентів на читаннях та підготовка інформаційних стендів);

- Урочистий концерт Студентського центру мистецтв Порт Арте для ветеранів ВВВ академії;

- покладання квітів і упорядкування могили Героя Радянського Союзу Фірсова М.О.

Відділ з виховної роботи

Війна... Події гірких воєнних років так чи інше торкнулися кожного з нас. Адже ми живемо завдяки подвигу наших рідних — дідуся та бабусь, їх батьків. Зовсім небагато залишилось їх сьогодні серед нас і може розповісти про страшні та героїчні роки війни...

Усі ми вчилися в школі, були студентами, в кожного є свої проблеми, але мало хто замислювався про тих, кому ми зобов'язані своїм життям, життям своїх батьків. Ми живемо, насолоджуємось красою дарованого нам миру, приймаючи це як належне. Але тільки згадайте, 65 років тому жили такі ж самі, як ми, діти, батьки, які не мали мирного неба, спокійного життя без війни. Страшенне лихоліття перетворило вчорашніх школярів на партизан і відважних розвідників, студентів — у солдат, старших — у бійців тилу. Про те, як складалися в лихі воєнні роки людські долі, — збірка, яка написана для молоді, для наступних поколінь студентами, викладачами, співробітниками кафедри МКМ. Ініційована Вікторією Миколаївною Косенко велика робота — є унікальною та сучасною. Знайти, «розговорити», записати, зібрати в єдине ціле величезну кількість чийось спогадів, сімейних легенд, потім зібрати пам'ятні фотокартки, відсканувати їх, оформити все це у вигляді книги... І, врешті-решт, переконати керівництво, що таку книгу треба друкувати — це величезна робота, яка не може не дати добрі паростки.

Збірка спогадів «Історії, які не можна забути...» — лише початок сімейного літопису Великої Вітчизняної війни. Автори пропонують нам незабутні розповіді з життя своїх дідуся та бабусь, яких торкнулися жахливі події війни. А також група авторів сподівається, що до їх кола приєднаються усі небайдужі студенти, викладачі та співробітники академії...

Пропонуємо вашій увазі уривки з цієї збірки.

Цю історію розповіла нам Марійка Скок, студентка групи Мет-08-3д.

«Мого прадіуся, Миколу Гавриловича Мирного (1912 року народження) мобілізували до армії в Юр'ївському РВК Дніпропетровської області 23 червня 1941 року, на третій день війни... Прабабуся з донькою (моєю бабусею, якій було лише півтора року) останню ніч провели біля військової частини. Через огорожу прабабуся востаннє розмовляла з прадіусем (ніхто не знав, коли та куди відправлять чоловіків, синів, батьків)...

Листів від дідуся прийшло мало, але він відразу ж написав, що на фронті, захищає Вітчизну. Писав, що їх загін знаходиться біля Білої Церкви, що готується великий наступ. Зв'язок перервався, коли він «проходив службу в діючій армії в районі Києва у 1941 році». І все... (Далі на с. 2 Додатку)

Скільки ж пережила земля наших пращурів! Мудрість та красу Київської Русі, багатство та розкіш Трипілья, славу та гордість козацької Січі, монументальні будівництва часів радянської індустріалізації, становлення держави під синьо-жовтими прапорами. Все йшло, все минало, але залишалась у серцях простих людей пам'ять. Від покоління до покоління, мов дорогоцінна спадщина передається народна історія, мудрість, мистецтво.

Крізь роки пронесли українці благословенні батьківські пісні, що допомагали переможно йти на Берлін, мелодії рідної землі, що зігрівали серця, надихали, згуртовували солдат перед лицем суворих випробувань... Танці, які змушували відчувати себе хоч на коротку мить у рідному домі. Мелодії рідної землі, чари української пісні час за часом наближали Перемогу, і йшли з солдатами пліч-о-пліч у

ІСТОРІЇ, ЯКІ НЕ МОЖНА ЗАБУТИ...

Тернисті та лаврові стежки твоєї долі...

Мінливий березневий ранок то сипав снігом, то радував сонячними купелями. Йдемо вулицею Комунарівською села Розумівки. Кінцевий маршрут — будинок педагога-ветерана, колишнього ос-тарбайтера Лідії Макарівни КИСЛОЇ.

Привітна жіночка ніяково посміх-нулася і, махнувши рукою на заставлений ліками стіл, мовила:

— Щось розклеїлася останнім часом, воно й не дивно, у травні виповниться вже 85 років.

— Ваше життя — то ціла епоха.

Розкажіть нам трішки про нього, хоча б про воєнну сторінку.

Спогади про молодість запалили яскраві вогники в очах ветерана. На столі враз з'явилися фотоальбоми, документи, нагороди...

“Народилася і виросла я в Розумівці у селянській родині, — розпочала свою розповідь Лідія Макарівна. — У школі вчилася добре, потім вступила до Запорізького педагогічного училища. Саме в Розумівці почала працювати вчителем початкових класів. Через рік стала студенткою-заочницею Запорізького педінституту. Здобути вищу освіту завадила війна. Чорною, спустошливою хвилею увірвалася вона в наше життя, зруйнувавши та понівечивши долі цілого покоління.

Пам'ятаю, у червні 1942-го мене разом із багатьма розумівцями завантажили до товарного вагону — і до Німеччини. Кінцевою зупинкою став Дрезден, там нас розподіляли на примусові роботи. Як пізніше з'ясувалося — у сільське господарство.

Міцно притиснувшись одна до одної, стояли ми з моєю близькою подружкою Марусею Костюченко. Підійшов німець і запитав: “Корову доїти вмієте?” Маруся вміє, а я ні. Правда, забрав обох, але в містечку Нойштаті нас все одно розлучили.

(Далі на стор. 2 Додатку)

Велике спасибі нашим чудовим студентам, їх гарячим, небайдужим серцям за той матеріал, який вони зібрали та принесли до академії. Особиста подяка укладачам цієї збірки — Владиславу Сорокаусу, МЦ-07д, Ганні Очинській, Мет-09-3д та співробітнику кафедри МКМ Світлані Яківні Москаленко.

*Доцент кафедри МК ЗДІА
Вікторія Миколаївна Косенко*

СПАДЩИНА

конкурс патріотичної творчості

день, коли червоний прапор замайорів над сірими руїнами рейхстагу.

Вже дев'ять років поспіль Обласний центр патріотичного виховання молоді підтримує молоді таланти Запорізького краю в їх бажанні донести любов до Батьківщини красою та енергією українських танців, мудрістю народних пісень, саявом сучасних пісень.

Цього року в районних і зональних етапах конкурсу патріотичної творчості «Спадщина» взяли участь понад 250 творчих колективів області, а це близько 1500 молодих жителів нашого краю. 23 квітня гостинна Запорізька земля зустрічала в концертному залі БК «Металлургів» учасників фінального етапу конкурсу «Спадщина-2010». Серед найкращих — студент академії Гліб Назаров, Мет-08-4. Переможці отримали призи та дипломи і візьмуть участь у Всеукраїнських конкурсах патріотичної творчості.

Підготовлено відділом реклами ЗДІА